

BELGE

İLHAN ERDOST NASIL KATLEDİLDİ?

Sol Yayınlar yöneticilerinden İlhan Erdost'un ölümünün üzerindeki esrar perdesi, kendisiyle aynı zamanda gözaltına alınmış bulunan ajabeyi Muzaffer Erdost'un kamuoyuna yaptığı yazılı açıklama ile ortadan kalkmış ve faşist askeri cuntanın cinayetlerinden biri daha bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmış buluyor. Erdost'un bu önemli açıklamasının tam metnini 6-7. sayfalarda okurlarımıza sunuyoruz.

İCAZETLİ RÖPORTAJIN DAHI

ORTAYA KOYDUĞU GERÇEK

TUTUKEVİ DEĞİL, TOPLAMA KAMPİ!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN MERKEZ ORGANI ÇARKBAŞAK'IN DARBEDEN SONRA TÜRKİYE'DE İLLEGAL OLARAK YAYINLANAN 2. SAYISINDA BİLDİRİLDİĞİNE GÖRE, "11 EYLÜL GÖND 60 BİN İLERİCİ, DEVRİMCİ, SOLCU GÜZALTIYI EKLENDİ. FAŞİSTLERİN İHBARLARINA DAYANILARAK MAHALLELERE, SEMTLERE, KÖYLERE BASKINLAR DOZENLENDİ. ARANDIĞI İDDİA EDİLENLERİN ANALARI, BABALARI, EŞLERİ VE ÇOCUKLARI GÜZALTIYI ALINARAK REHİN TUTULUYOR, 12 MART DÖNEMİNDEKİLERDEN BİLE DAHA VAHŞİ VE İNSANLIK DIŞI İŞKENCELER UYGULANIYOR."

CUNTA TACİ CEPHEDE ÇATLAK!

**CUNTANIN
CELLATLARI
BİR CAN
DAHA ALDI
(5. sayfada)**

İMF'İN MALİ VE NATO'NUN ASKERİ PROGRAMLARINI UYGULAMAK ÜZERE 12 EYLÜL DARBESİ'Nİ YAPAN FAŞİST ASKERİ CUNTA, TEMEL HARCINI KANLA KARDIĞI DİKTATÖRLÜĞÜNÜN ÜÇÜNCÜ AYINI DOLDURMADAN CUNTACI CEPHE'DE ÇATLAKLAR BAŞLADI. DAHA 1,5 YIL ÖNCE "DURUM ÇOK KÖTÜDÜR, GÜÇLÜ HÜKÜMETLER ÇIKARMALİYİZ," FEYVASINI VEREN SAKIP SABANCI BİLE, 11 ARALIK GÜNÜ SANAYİ VE TİCARET ODALARI YÖNETİM KURULU BAŞKANLARI TOPLANTISI'NDA; 1981 YILINA GİREKİRKEN ÜRETİM VE YATIRIMLARDAKİ DURAKLAMININ TÜRKİYE'Yİ KARANLIK BİR NOKTAYA İTTİĞİNİ AÇIKLAYARAK CUNTA'NIN EKONOMİK DANIŞMANLARINA SALDIRDI.

Aynı şekilde, Türkiye Odalar Birliği Başkanı Mehmet Yazar da, kontrol altına alındığı bildirilen enflasyonun Eylül ve Ekim aylarında yeniden yükselme eğilimi gösterdiğini belirterek "Bu bir tehlike işaretidir. 24 Ocak tedbirleriyle daha yüksek bir noktada kurulmaya başlamış olan dengeler, enflasyon hızının tekrar kontrolden çıkması halinde yeniden bozulabilirler," dedi.

İMF'nin dayattığı Ünlü 24 Ocak Kararları'nın iflasını ilan eden bu saldırılar karşısında, IMF'nin ve Dünya Bankası'nın kukla hükümetteki ajanı Üzal kúp'lere binerek "Ekonomik programın başarılı olmadığını iddia etmek için insanın ya cahil yada kasıtlı olması lazımdır," diyerek, generalleri iktidara getirenleri generallere jurnal etmek çelişmesine sürüklendi.

Aslında, bir süreden beri hükümet içerisinde Turгут Üzal ile Zeyyad Baykara arasında bir gerginlik olduğu, hatta Üzal'ın Kasım ayı ortalarında başbakan yardımcılığı görevinden istifa ettiği, ancak istifasının şimdilik kabul edilmediği söyleniyordu.

Cuntacı cephedeki çatlak tabii ki şimdilik siyasal nedenlere değil, egemen sınıfların iç çıkar çelişkilerine dayanıyor.

(Yorumu orta sayfada)

türkiye'nin ortadoğu jandarmalığı için yeni adımlar

Son günlerde sansürlü basında dahi, emperyalizmin yeni planları çerçevesinde Türkiye'nin "Avrupalılığa" tan gitgide uzaklaştırılarak iyice ABD'nin kucağına itildiği haberleri yoğunlaşıyor.

NATO Bakanlar Konseyi'nin Brüksel'deki son toplantısında ABD'nin yeni Körfez stratejisinin onaylanması, yani ABD'nin Körfez'e kuvvet yerleştirmesine yeşil ışık yakılmasından sonra Türkiye, Ortadoğu'da NATO jandarmalığı misyonunu biraz daha üstlenmiş oldu. Yeni stratejiye göre, Körfez'e kaydırılacak ABD birlikleri için Türkiye hem transit kolaylıkları sağlayacak, hem de ABD takviye birliklerinin konuşlandırılması görevini yerine getirecek.

BORAN'IN SAĞLIĞI DÜZELİYOR

Kalbinden rahatsız olduğu hakikî darbemin ilk günü göz hâşşesine alınan ve dünya demokrasî güçlerinin dayanışması sonucunda cuntanın elinden kurtulan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın yurt dışındaki tedavisi devam etmekte olup sağlığı hızla düzelmektedir. TIP yöneticileri, Boran'ın pek yakında bağışçılık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde aktif olarak da yerini alacağına bildirmişlerdir.

Yine Çarkbaşak'ın bildirdiğine göre, "Türkiye Kürdistanı'nda baskılar daha da acımasız... Kitleli tutuklamalar ve katliamlar birbirini kovalıyor. Dağlarda öldürülmüş Kürt yurttaşların cesetlerine rastlanıyor. Mardin'in Derik İlçesi'nde bir mağara topa tutuldu, 16 yurttaş öldürüldü."

Faşist askeri cuntanın terörü, 12 Mart cantalarının bile pabuçlarını dama attırarak düzeyde...

Bunun en yeni örneği, cuntanın izniyle yapılan ve Milliyet Gazetesi'nde Aralık ayı başında yayınlanan Mamak Röportajı... Gazetecinin kendisinin de belirttiği gibi, "herşey yazılmazdı, görmediği hususlar da yazılmazdı". Ancak, sansüre ve üstü kapalı anlatıma rağmen, bu icazetli yazı dizisi bile, cuntanın vahşetini açıkça ortaya koyuyor. Bu röportajla, direniş gösterecek olanlara gözdağı verip sindirmek isteyen cunta, aslında tarih ve insanlık önünde kendisini mahkum eden bir itirafname hazırlamış oluyor. Öyle ki, faşizmin şakşakçısı Tercüman yazarı Nazlı Ilıcak bile, "bunları şimdilik açıklamaysaydınız, dünya kamuoyu böyle seylere hassastır," diye akıl vermek zorunluluğunu duyuyor...

(Yorumu orta sayfada)

DARBE YILI KAPANIRKEN

Anımsayalım:

1980 yılını gözlerimizi, generallerin muhtırasıyla açtık. Bugünkü cunta ilk kez dişlerini gösteriyordu. Bu diş gıcırıtıları arasında 24 Ocak kararları geldi. IMF'nin dayattığı önlemler paketi, eski MESS başkanı, günün Başbakanlık ve DPT müstesarı, tekellerin gözbebeği Turgut Özal eliyle yürürlüğe kondu.

Arkasından 714 sayılı NOTAM kaldırıldı. Yunanistanın yeniden NATO'ya sokulma girişimleri gazetelere yansdı. Binlerce işçi ise grevdedi; yeni yeni grevler de kapıda bekliyordu.

Nisan ayı karşılıklı konuları daha netleştirdi. Amerika ile aramızdaki Savunma İşbirliği Anlaşması hükümetin onayından geçti. Ancak demokratik kamuoyunda sert tepkiler doğurmada gecikmedi. Aynı ay içinde işverenler Sendikası (TİSK)'in genel kurulu da toplandı. O sırada dendiği gibi, "sınıf sendikalarının, emekçi halkın kitle örgütlerinin mücadelesini 'ideolojik' suçlamasıyla karalıyarak demokratik örgütlenme haklarının son kalıntılarını da ortadan kaldırmaya çalışan tekeller kendi sendikaları eliyle, devlete doğrudan el koyma niyetlerini açıkça sergilemekteydiler". Geçerken belirtelim: Sendika, toplu sözleşme, grev, kıdem tazminatı gibi konularda bugüne kadar elde edilmiş kazanımları tümüyle yokedecek biçimde genel kurulda ileri sürülen talepler, cunta eliyle gerçekleştirilmiştir, yada cuntanın gündemindedir.

Haziran'da grevde 50 bin işçi vardı. Ayrıca 1 Mayıs'ta ve Kemal Türkler'in öldürülmesini protesto olarak başarılı genel grev denemeleri de yapıldı.

Aynı ay, 20 yıl süreyile cesaret edilemeyen bir olaya da tanık olduk: NATO Konseyi Ankara'da toplandı.

Tekeller hücumdaydı, işçi sınıfı ve emekçi kitleler ise direnmede; işçi sınıfının tek partisinde ve tüm demokratik güçlerin de tek cephede birleşmesine doğru ilk somut yaklaşımlar ve adımlarla birlikte.

Temmuz'da CHP'nin gensorusu başarısızlığa uğradı. Ama "kadavif kızarması" gibi gayriciddiliklerle birlikte bazı şeylerin oluşmaya başladığı da gözleniyordu. Nihayet MSP'nin önergesi kabul edilerek AP'li Dış İşleri Bakanı düşürüldü. Hükümet gidiciydi, bu açıktı. Yerine kim ve nasıl gelecekti? Meclis'ten aynı nitelikte yeni bir hükümet çıkması ise olası değildi. MHP'nin etiketini doğrudan taşıyacak cunta artı MHP formülünün ise başarı şansı en azından kuskuluydu. Kitleler MHP'yi tanımıştı. Dünya kamuoyu da bu konuda çok hassastı. Üstelik böyle bir cuntanın ordu içinde yaratacağı çalkantı ve iç hesaplaşmaların hangi boyuta kadar ulaşabileceği belli değildi. Sonuçta, bazı maaşların feda edilmesi pahasına "emir, komuta zinciri içinde" "Atatürkçü" cunta sahnedeki boy gösterdi.

Bu Atatürkçülüğün ne menem bir Atatürkçülük olduğu Sadabad Paktı ile NATO'yu aynı kefeye koymasından ve Mamak cezaevindeki "Atatürkçü" eğitimden belli. Ya cuntanın yıldırım hızıyla çıkardığı işçi, emekçi düşmanı yasalar, kararlar, tutuklama ve davalar!

Bu arada sessiz sedasız geçen veya geçtirilen önemli gelişmeler de eksik değil. Yunanistan'ın NATO'ya alınması için yapılan anlaşma, Kıbrıs ve Maraş konusunda birdenbire yumuşayıverme, Amerikan nüfuzundaki bölge ülkeleriyle, Somali'nden Ürdün'üne, Suudi Arabistan'dan Irak'a kadar karşılıklı yoğun trafik gibi. Amerika'nın Körfez'e müdahale birliğinin Türkiye'de üslenip depolanmasına ilişkin soruya cuntanın dışişleri bakanı "bu bir ikili anlaşma konusudur" demekle, aynı kişi yurtdışında, inanmaya pesin hazır olanlara demokrasiye dönüşü ilgilili olarak 1981'den söz açarken çerde cunta, kendi varlığı süresince iş görecek komutan yardımcılıklarını ilk kez iki yıl için atayıp bu süreyi istediği kadar uzatabileceğini de hükmü bağlamaktadır.

1981'e girerken durum yeterli açıklıkta ortada. Tekeller ve arkasındaki Amerikan emperyalizmi için bir bakıma altın bir yıldır bu; istenilen birbir elde edilmiş, gerçekleştirilmiş, hükmü bağlanmıştır.

Ama bu işin sadece bir yönüdür. Gerçek ise her zaman daha karışık ve içinde karşıtları barındırır. Örneğin, sınıf kelimesinin lafından bile ürkenlerin son günlerde birdenbire "orta sınıf" üzerine inciler döktürmeleri boşuna değil elbet. Bugüne kadar önlemek için elden geleni esirgemedikleri, her zaman için korkulu rüyaları işçi-köylü ittifakının objektif temeli, göstermelik taban fiyatları ve giderek hızını artıran mülksüzleşme ve yoksullaşma süreci ile birlikte gene kendi eliyle geliştirelmektedir. Ve, toplumun vardığı gelişme düzeyi ve yapısıyla Türkiye, dayatılmak istenen bu kadere layık da değildir, razı da.

Ve de elbet gereğini yapmasını bilecektir.

Türkiye mektubu

SOLJENİTSİN'İ SAVUNANLAR, WALESA'YA ÖVGÜLER DÜZENLER NEREDE?

ALMANYA'DA

Tüm demokrasi güçlerinin faşizme karşı eylem birliği yapmalarının yaşamsal öneme sahip olduğu günler yaşıyoruz. Biliyoruz ki, faşizm ancak tüm demokrasi güçlerinin kalcı ilk eli eylem birliği süreci içinde geriletebilir, püskürtülebilir.

Geçmiş deneyleri olumlu ve olumsuz yönleriyle değerlendirmek, olumsuzlukları aşmak, tüm demokrasi güçlerinin önünde bir görev olarak durmaktadır.

Federal Almanya'da eylem birliği çalışmalarına geçen yaz aylarında başlandı. Demokrasi İçin Birlik, KKKK, FİDEF, Gerçek Gazetesiyle Dayanışma Komitesi ve Komkar temsilcilerinin katılımlarıyla oluşan beşli komite, yaz aylarında çalışmalarını sürdürdü. Bu süreç içinde FİDEF'in eylem birliği çalışmalarındaki dar grupçu tutumu ve bütün eylemleri kendisine mal etme anlayışı bütün örgütlerce eleştiri konusu oldu. FİDEF'e bu tutumundan vazgeçmesi önerildi. Hatta KOMKAR, öz eleştiri yapılmadan bir daha toplantıya katılmayacağını bildirdi. Bunun üzerine görüşmeler bir süre kesintiye uğradı.

Komite, Kemal Türkler'in faşist çetelere öldürülmesi olayında herşeye rağmen bir araya gelerek Köln'de ortak bir yürüyüş düzenledi. Daha sonra KOMKAR'ın kendi içinden kopan bir fraksiyonla (Kürt Halkevleri) FİDEF'in işbirliği yaptığını, bunun eylem birliği çalışmalarına baltalandığını söylemesi, diğer örgüt temsilcilerinin de, bütün uyarılara rağmen FİDEF'in eylemlerin yalnızca kendisi tarafından düzenlendiği biçiminde yansıtığını belirtilmiş FİDEF'e eleştirileri getirmeleri sonucunda komite fiilen dağıldı.

Araya 12 Eylül'ün gir-

mez, eski olumsuzlukları aşmanın zorunlu olduğu gerçeğini ortaya çıkardı. 12 Eylül tüm olumsuzlukları nutturan bir etken oldu.

12 EYLÜL SONRASTI

KKKK adına yapılan çağrıya uyan DİB-FAK, Gerçek'le dayanışma Komitesi, FİDEF, KOMKAR temsilcileri ve KUK sempatanları 15 Eylül Günün bir araya geldiler. Toplantı gündemi üç esas maddeden oluşuyordu. Önce her örgüt 12 Eylül'ü kendisine göre değerlendirdi.

göçmen işçilere cuntanın iki yeni kazığı

Vize uygulamalarına ve Vatandaşlık Yasası'nda yapılacak bildirilen değişikliklere ek olarak cunta yurt dışındaki işçilere iki yeni kazık daha atmış bulunuyor

İlk kur'anın silah altına alındığı gün açıkladığına göre, artık döviz bedelli askerlik yapmak isteyen gençler 11 bin DM değil, 22 bin DM ödeyecekler...

Öte yandan, pasaport harçlarına ve tüm konsolosluk işlemleri ücretlerine dört misli zam yapıldı. Her ne kadar cibayet kuru artırılarak tepkiler yaratılmak istendiyse de, konsolosluklara ödenecek harç ve ücretlerdeki artış oranı yine de yüzde 100'ü buluyor.

FİDEF dışında bütün örgütler, faşist askeri cunta diye tanımlama yaptıklarını açıkladılar. FİDEF ise olayı "askersel cunta" için nitelendirdi, 12 Eylül için faşist diye nitelene yapılamayacağını bildirdi. Bu konu çok geniş biçimde tartışıldı.

Daha sonra gündemin ikinci maddesinde, 12 Eylül'ün hiçbir ayırım gözetmeksiz tüm ilericilere, demokratlara saldırdığını, bu yüzden de 12 Eylül'e karşı olan, ortak zemine katılarak orada hep birlikte alınacak kararlara uyacağı ifade edecek bütün örgütlerin çağırılması gereği üzerinde anlayış birliği sağlandı. Bunun üzerine toplantıda bulunan örgütlerin dışında hangi örgütlerin çağırılabilmesi konusu tartışıldı. Bu sırada FİDEF Genel Başkanı, toplantının hazırlık olarak sürdürüldüğünü, kendilerinin bir çağrısı olduğunu, gelecek hafta FİDEF Genel Merkezi'nde FİDEF'in çağrılı olarak toplantıya devam edilebileceği önerisini yaptı. Bu toplantıya yerli-yabancı daha geniş örgütlerin de katılabileceğini söyledi. Ama toplantıya katılan örgütler, toplantının devam ettirilmesini kararlaştırdı. Bunun üzerine herkes, katılabilecek diğer örgütler için önerilerini yapmaya başladılar. FİDEF, KOMKAR'dan kopan Kürt Halkevleri'ni önerdi. KOMKAR, bu örgütler her tür ilişkili kestiğini, ama 12 Eylül'ün yeni şartlar yarattığını, bu şartlarda faşizme karşı herkesle işbirliği yapabileceğini açıkladı. Karşılıklı olarak İçin Sesi Grubu'nu önerdi. Bunun üzerine FİDEF'in tavri soruldu. FİDEF Genel Başkanı da, yeni şartlarda buna bir itirazı olmadığını açıklayınca bu grubun da toplantıya katıl-

BASIN:

İlk başta Demokrat, Aydınlık, Hergün gazeteleri kapatıldı. Ardından Yeni Asya. Şimdi Yeni Nesil olarak çıkıyor. Tüm ajans haberleri 1. Ordu'ya verildi eskiden beri... Bu nedenle haberleri daha önceden izlemek ve ona göre önlem almak mümkün. İlk günler yazılı ve sözlü ihtarlara geldi. Ardından sıkı bir denetim: fiziksel değil ama... Ortalıkta kimse görünmüyor. Telefonla (!) rica ediliyor. Ama öyle bir sistem getirildi ki, korkunç bir otosansür çıktı ortaya. Şu anda işleyen gerçekte sansür değil, otosansürdür... Eski devirlerde olduğu gibi artık yazı yazan almıyorlar, yazarların üzerine gitmenin kârlı olmadığı görüldü. Bu nedenle kapatma ile korkutuyorlar. Nitekim Cumhuriyet'i kapatmışlar. Günaydın'dan bile rahatsızlar.

Türkiye'den gelen haberler insan haklarının her geçen gün ayaklar altına alındığını gösterirken, NATO Konseyi'nin 12 Aralık toplantısında bu konuda tek kelime konuşulmaması, Belçika Komünist Partisi'nin organı Le Drapeau Rouge'da "Polonya üzerine gürültü, Türkiye üzerine sessizlik" başlığı ile yansıtılmıştır. Türkiye'deki faşist darbeyi gerçekleştiren NATO'nun bizzat kendisi olduğuna göre bu tutuma pek şaşmamak gerek... Türkiye'de kan dökken generaller, NATO'nun emrindeki generallerdir...

"Sinsi muhalefet yapıyorsunuz," demiş onlara da. Gazetelerde garip yazılar çıkıyor. Hepsi de düzene övgü ile bitiyor. 500 sayfalık bir yasak kitaplar listesinden söz ediliyor. Ama henüz basamadılar. Yasada tek yasak kitap bulundurmamak suç sayılmadığı halde, evlerden kitap toplama suçu veya bu biçimde devam ediyor.

OKULLAR:

Zoraki öğrenim sürüyor. Törenlere katılmayan orta öğretim öğrencileri mahkemelere veriliyor. Öğretmenler baskı altında. Üniversitelerin durumu skandal: Her gün saat 9'da ve 17.30'da imza atmak zorundalar. Ders-

SENDİKALAR:

İlk günlerde DİSK ve alternatifi gibi gösterilen MİSK, daha sonra da HAK-İŞ'in faaliyetleri durduruldu. Oysa, MİSK ile HAK-İŞ toplam onbinlik üyesi olmayan göstermelik kuruluşlardı. Ardından, merkezi İstanbul'da olan tüm sendikaların yürütme ve yönetim kurulu üyeleri ile şube yöneticileri ve baş temsilcileri istendi. Belli kişiler dışında herkes gidip teslim oldu. Uzun bir aradan sonra bir kısmı serbest bırakıldı. Ancak şu anda yaklaşık 350-400 kişi içeride. 33 yönetici Davutpaşa Kışlası'nda, diğerleri de Metris denilen kıladı. Kendilerine ne yapılabileceği meçhul...

Türk-İş'in serbest bırakılması ile sendikal hakların geçerli olduğu izlenimi yaratılmağa çalışılıyor. En büyük aldatmaca da burada. Oysa MHP Genel Yönetim Kurulu üyesi ve halen bu yüzden tutuklu bulunan Avni Çarşanacak, Türk-İş'e bağlı Metal Federasyonu'nun örgütlenme sekreteri idi. Ama bu sendikaya dokunulmuyor.

Walesa'ya övgü düzenler, ayda bir insan hakları panelleri yapanlar nerede?

CONSEIL DE L'OTAN

Tapage sur la Pologne, silence sur la Turquie

Pas un mot sur les relations entre l'Alliance atlantique et le régime ont déploré la guerre entre l'Irak et l'Irak et souligné l'importance de la

EYLEM BİRLİĞİ

"MİLLİCİ" CUNTA, "BABA"YASASI VE DEVLET

masına karar verildi. DEV-YOL, Kurtuluş, Halkçı Devrimciler gibi yerli anti-faşist örgütlerle birçok yabancı anti-faşist örgüt ismi belirlenerek hepsine birden ortak bir çağrı yapılmaya kararlaştırıldı.

Gündemin 3. maddesi, 12 Eylül'e karşı kitlesel tepkinin nasıl organize edilebileceği idi. 27 Eylül'de Köln'de bir yürüyüş düzenlenmesine karar verildi. Daha sonra yürüyüşün çağrı metnine sıra gelince, FİDEF Genel Başkanı, içinde 12 Eylül'ü faşist diye nitelleyen bir çağrıya imza koymayacağını belirtti ve "farklı değerlendirmeler olsa da ileride yine eylem birliği yapabiliriz," diyerek toplantıyı terketti.

Bir sonraki toplantı Düsseldorf'ta yapıldı ve Köln yürüyüşünün hazırlıkları ele alındı. DKP Köln Temsilcisi'nin de katıldığı yürüyüş oldukça başarılı geçti. Yaklaşık 4 bin kişinin katıldığı yürüyüş burjuva basını tamber ambargo uyguladı.

Eylem birliği çalışmalarını Köln Yürüyüşü'nden sonra da sürdürüldü. Eylem birliği zeminini daha da genişletmek amacıyla Frankfurt'ta bir forum düzenlenmesine karar verildi. Herkes eşit şartlarla görüşlerini açıklamaya olanağını sağlayacak böyle bir tartışma forumunun amacı, "Bizim değerlendirmelerimiz farklı da, onun için eylem birliğine katılmıyoruz," demeye olanak bırakmamak, farklı görüşlerde de olsa, herkesin eşit şartlarla eylem birli-

ği çalışmalarına katılabileceğini vurgulamaktı. Forum 22 Kasım'da toplandı. FİDEF, HDF ve DEV-YOL gibi örgütler bu toplantıya katılmadı.

Forum'dan sonra yapılan değerlendirmede İçişleri Sesi'nin alınan ortak kararlara uymadığı, eylem birliği çalışmalarını baltaladığı belirlendi. DİB-FAK ve KKDK, bu grubun eylem birliği çalışmalarından dışlanması konusunda kararlı olduklarını belirttiler. Bunun üzerine İçişleri Sesi Grubu'nun eylem birliği çalışmalarının dışında tutulmasına karar verildi.

KALICI PLATFORM İÇİN

Bütün bunlar neyi gösteriyor? Bu çalışmalardan çıkan sonuç şudur: Faşizme karşı eylem birliğini sağlamak temelleri oturabilmenin yolu, politik bakımdan birbirine en yakın olan hareketlerin öncelikle kendi aralarında sağlam, kalıcı bir platform oluşturmaları ve bu platformun yaratılabilmesinin ne denli mümkün olabileceğini gösterecektir.

Bu tesbitten hareket eden DİB-FAK, FİDEF'e bir çağrı yaparak görüşlerini aktardı.

Önümüzdeki günler, böyle bir platformun yaratılabilmesinin ne denli mümkün olabileceğini gösterecektir.

İlk "reformcu" padişah III. Selim ile 1789'da başlayan devlet ve milleti (o zamanın ümmeti) tepeden imne işlah etme hareketi, 1845 ve 1861 Hattı Hümayunları, 1356 İslahat Fermanı, 1876 Kanun-u Esasi (Anayasa), 1908 Devrimi ve 1909 değişiklikleriyle geçirdiği evrim sürecini, 1924 Anayasası'yla noktalandı.

İlk barutunu ticaretten alan burjuvazi, işin başından beri, yani 18. yüzyıldan bu yana, feodal güçlerin lütfuyla değil, ama onların rızasıyla çağdaş ve toplumsal gerekliliğini gün geçtikçe daha büyük bir inatçılıkla sergileyerek, 1923'te genç Türkiye Cumhuriyeti'yle hukuken iktidarı devraldı. İktidarda yalnız asker bürokrasi, feodal unsurlar, küçük burjuvazinin değişik katmanları v.s., bu dönemde çeşitli ağırlıklara sahiptiler.

Halk çocukları devşirmesi, anti-emperyalist ordu ise bağımsızlık sürecindeki tarihsel görevini tamamlamış, çağdaş arayışlar içindeydi.

Burjuvazinin, mütteliklerinin ve onların devletinin ve ordusunun arayış çabalarından yansırsa, 19. yüzyıl sonundan başlayarak ilk eli yılını (bu yazının sınırlarını aşan) çeşitli nedenlerden ötürü çok cız geçiren bir işçi sınıfı ve yoksul emekçi yığınlar dinamiği de devreye girdiyordu.

27 Mayıs Hareketi'nde önde görülün, hiyerarşiye karşı çıkan bir avuç orta ve küçük rütbeli subay, özgülüklerin genişletilmesini isteyen ateşli bir gençlik, biraz daha geride liberal bir sivil bürokrasi ve aptalca bir baskıya "yeter artık" diyen önemli sayıda aydın kesim, hepsinin arkasında da gittikçe artan bir sabırsızlıkla çalışma güvenliği, yaşam hakkı isteyen bir işçi sınıfı ile, "rejimin istikrar kaygusunu" yeni anlayışla kavrayan sanayi ve ticaret burjuvazisi. (Her ne kadar bu anlayışla 19. yüzyıl sonunun serbest rekabetçi "Tatlı Çağ" hayalleleriyle sınırlıysa da)... Herşeyin yanı sıra da, olup bitenleri kuşkuyla bir katalımla izleyen ABD emperyalizmi. Örneğin 27 Mayıs darbesini ilk tanıyan ABD Hükümeti.

27 Mayıs toplumsal muhalefet hareketinin önemli kazanımları derhal semeresini verdi: Yeni Çalışma ve Sendikalar Kanunları, Basın-Yayın ve Eğitim kurum ve araçlarının özerkli-

ği, yasama ve yürütme organları arasındaki kuvvetler dengesi ilkeleri, TIP'in örgütlenmesine paralel olarak meclise güçlü bir işçi sınıfı muhalefetinin girmesi, DİSK'in kurulması, v.s...

Hızla palazlanan tekelci büyük burjuvazi ise, bu gelişimi tedirginlikle izliyor, "rejimin istikrarı"nın başka türlü sağlanması gerektiğini düşünüyordu.

1971 Darbesi'nin ünlü beyni Başbakan Erim'in deyimiyile "milletimize lüks anayasa", 1980 darbesinin kudretli paçası General Kenan Evren'in deyimiyile "vücuda bol elbise anayasa", tekelci sermayenin ve doğal müttefiki emperyalizmin çıkarlarına sürekli çelme takıyordu.

"Bize astığı astık, kestiği kestik bir babayasa gerektir herşeyden önce..." Ama kim yapacak bu işi?

ABD emperyalizminin, Batı Avrupa'lı ortak ve Türkiyeli doğal müttefiki tekelci sermayeyle, özellikle 27 Mayıs sonrası gerçekleştirme yolunda çok başarılı adımlar attığı iki operasyon vardı: 1) Milliyetçi Türkiye-Güçlü Devlet sloganı etrafında yarı resmi askeri, açık faşist metod ve programla iktidar olmağa hazır bir hareket odağı, 2) Milli bütünlük, yüce Türk Milleti kavramları etrafında, eylemi kontr-gerilla'da bilirlenmiş kapalı faşist metod ve programla açık askeri baskı rejimine hazırlanan bir başka hareket odağı.

70'li yıllarda uluslararası ilişkilerin yapısı ve eklenmesi, Türkiye toplumsal muhalefet hareketinin, yani başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici ve devrimci güç ve katmanların vardıkları bilinç ve mücadele düzeyi, birinci seçeneği yoketti. Üstelik son 20 yılda OYAK'ı, TUSAŞ'ı, GİMA'sı ve benzeri tekelci kapitalist kuruluşlarıyla Türk Ordusu'nun yüksek dereceli bir avuç subayı, "tekelci sermayenin en gerici, en saldırgan kesimi" olma sıfatına giderek hak kazanıyordu.

"5'li generaller çetesi", hukuk devletine son verecek ilk operasyonlarının işte bu veriler ışığında hazırladı.

Faşist diktatörlük, namı diğer "millici cunta", ilk aşamada, kukla hükümeti aracılığıyla "geçici bir anayasa" ilelecele, eleleme karşı fazla rezil olmamak için kamuoyuna duyurdu.

Şimdi sıra "Baba'yasa"da...

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ YAYIN ORGANI
SAYI: 3 • Aralık 1980 • 1 DM • 24 sayılı abone: 20 DM
• Yazı İşleri: DİB-BK - BP 1344 - 1000 Bruxelles - Belçika - Tel: (32-2) 230 34 72 • Abone ve Dağıtım: DİB-FAK - 135, Oststrasse - 4 Düsseldorf 1 - Federal Almanya - Tel: (49-211) 325 759 • Konto No: Tell: Kreissparkasse - Düsseldorf 102 29 70 - BLZ 301 502 00

KİTLESEL DAVA

MAMAK'TAKİ TERÖR...

Milliyet Gazetesi'nin icazetli rüportajında gözler önüne serilen uygulamalar tek kelimeyle tüyler ürpertici. Aşağılayıcı uygulamalarla tutukluların kişiliklerini, dirençlerini, dayama güçlerini yok etmeyi amaçlıyorlar... Erlere bile "Komutanım" diye hitabettirmeler, sigara yakıp söndürürken bile izin istemeler, koridora görevli girer girmez "hazırol" vaziyetine geçip duvara dönmeler, acemi er talimlere, kafaların ustura ile kazınması, havalanırma saatlerinde zorla kazadımı yürütülüp faşist marşlar söyletmeler, hep aynı amaca yönelik: psikolojik baskıyla kişiliği ezme, düşünmez, direnmez hale getirme.

Atatürkçülük eğitimi adı altında faşist ideoloji "eğitimi"; faşist sloganlar bağırattırmalar, marşlar söyletmeler, nutuklar ezberlettirmeler, yemek öncesi ve sonrası dualar, "Türk'üm, doğruyum, çalışkanım"lar, aynı şekilde, bir yandan da faşist ideolojiye koşullandırmalar, beyin yıkamalar...

Bu konularda faşist yönetim geçmişten iyi ders almış benzer. Ne zindanların, ne ölüm hücrelerinin devrimcilerin, sosyalistlerin direnişini, mücadelesini ve yaratıcılığını durduramadığını öğrenmişler. Bu kez daha da azzınlaşmalarının nedeni bu. Bu yolla mücadelenin içeride de sümesini engellemeyi umuyorlar. Örgütlenme, direniş, ayaklanma, haberleşme... En büyük korkuları da bu zaten, hapishanelerin etrafında alınan olağanüstü önlemler, mayınlar, dikenli teller, özel yetiştirilmiş köpekler, "kitle kullanımına mahsus" makineli tüfekler, hep bu korkunun ifadesi. Bunun için her gün sayımlar, ailelerle ve avukatlarla görüşmelerin haftada beş dakika sınırlandırılması, konuşma yasakları, askeri disiplinler, aşağılamalar, çatallara, cam şişelere ve kemelerle bile konan yasaklar...

Kendi emirleri altındaki erlere bile güvenemiyorlar! Mahpuslarla temas edip etki altında kalırlar, bilinçlenirler korkusuyla tüm askeri personelin görev ve nöbet yerlerini sürekli değiştiriyorlar. Örgütlenmeyi engellemek için devrimcileri faşist katillerle aynı koşullara koyuyorlar, faşist şefleri "koşuş kademeli" yapıp, onları mahpusların başına "zindan-ıçi-gardiyan" tayin ediyorlar. "Düşmanlığa ve kardeş kavgasına son vermek" şaklabanlığının arkasına gizlenip, her konuşulanan, her örgütlenme çabasının önünde kendilerine iletilmesi görevini faşist muhbirlerle yüküyorlar.

Bu katı disiplini, baskıyı nasıl oluşturuyorlar, mahpuslara nasıl kabul ettirip uygulayabiliyorlar? Cevap açık: Üstelik bunu da görevliler ağızlarından geçiriyorlar: "Disipline uyulduka dayak işleme gerek kalmıyor." Evet, bir ilerinin, bir devrimcinin, bir sosyalistin faşist marşlar söylemesini, askeri disipline uymasını, aşağılamalara katlanmasını, ancak insanlık dışı canavarca işkencelerle, dayaklarla, baskılarla, tehditlerle sağlayabileceklerini düşünüyorlar.

Bu vahşet Mamak'la sınırlı değil tabii... Her yerde aynı vahşet. Dayakla, işkenceyle Ahmet'ler, İhan'lar katlediliyor.

Korkuyorlar, korktukları için de azzınca saldırıyorlar. Ama korkunun ecele faydası yok! Bu yoldan geçenler ilk bizinkiler değil. Franko'lar, Hitler'ler, Somoza'lar da geçmişti bu yoldan... Şimdi tarihin çöplüğündedirler...

CUNTA cephesi, Özlediği "istikrar"ı Friedman'ın ekonomik formülleriyle sağlamakta aciz kaldıkça bir yandan kendi içinde birbirine düşerken, bir yandan da "istikrar"ı zorbalıkla sağlayabilmek için kitlesel tutuklamaların, davaların, işkencelerin boyutlarını büyütüyor.

Bu kanlı diktayı tam otoriteyle sürdürebilmek için Evren Cuntası yeni bir "yasa" çıkartarak "Türkiye Büyük Millet Meclisi fiilen göreve başlayınca kadar Milli Güvenlik Konseyi başkan ve üyelerinin görev, yetki ve sorumluluklarının, rütbe süreleri ve hizmet sürelerine ve yaş hadlerine bakılmaksızın devam edeceğini" ilan etmiştir. Ayrıca cuntacılar daha rahat devam edebilmek için, kuvvet komutanlarının her biri için birer de yardımcı komutanlık kurmuştur. Böylece, terfi sırası gelmiş generallere yeni bir komutanlık makamı açılarak, ordu içinde huzursuzluğun kısmen de olsa yatıştırılması amacı güdülmektedir.

Bir yandan faşist askeri diktatörlüğe durmadan yeni paydalar vurulurken demokratik örgüt ve kişilere karşı baskı uygulamaları da artırılmaktadır.

DİSK KOVUŞTURMASI

17 Aralık'ta yayınlanan bir habere göre, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı, DİSK ve ona bağlı sendika yöneticileri de dahil 2 bin'e yakın sendikacı ve işçi hakkında TCK'nun 141 ve 146. maddeleri uyarınca soruşturma açmıştır.

Öte yandan Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca, haklarında kovuşturma bulunan 340 kişinin yurt dışına çıkışları yasaklanmıştır. Bunlar arasında TİP Genel Başkanı Behice Boran ile tüm parti yöneticileri, DİSK Genel Başkanı ile tüm DİSK yöneticileri, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED, GENÇ-ÖNCÜ yöneticileri de bulunmaktadır. Bu konuda Milliyet Gazetesi'nde verilen haberde DİSK yöneticileri hakkında TCK'nun 149. maddesinden de kovuşturma bulunduğu bildirilmektedir.

Yukarıdaki haberler esas alındığı takdirde, DİSK yöneticilerinin hem 146 ve hem de 149. maddeden idam talebiyle yargılanması söz konusu olacaktır.

Başta DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk olmak üzere üç aydır tutuklu bulunan DİSK yöneticilerine yapılan baskıları yerinde görmek ve gereken müdahalelerde bulunmak üzere Avrupa Sendikalar Konfederasyonu 5-6 Şubat tarihlerinde Türkiye'ye bir delegasyon göndermeye karar vermiştir. ASK Genel Başkanı Wm Kok, Başkan Vekili ve Alman DGB Başkanı

Heinz Oskar Vetter, ASK Başkan Vekili ve İtalyan Birleşik Sendikalar Federasyonu Genel Sekreteri Luciano Lama ile ASK Genel Sekreteri Mathias Hinterscheid'dan oluşan delegasyon, Türkiye'de, hapisteki DİSK yöneticileriyle de görüşmekte ısrarlı olduğu üzere bir heyet gönderme kararı vermiştir.

Ayrıca, İCFTU Yönetim Kurulu da, Türkiye'de sendikacılara yapılan baskıları yerinde incelemek üzere bir heyet gönderme kararı vermiştir.

KİTLESEL DAVALAR

İstanbul Sıkıyönetim Askeri Savcılığı'nın da tüm "örgütlü terör" davalarını birleştirmek üzere çalışma yaptığı açıklanmıştır. Bu davalardan ilki, geçen sayıda bildirdiğimiz gibi,

DEV-YOL hakkında açılmış bulunuyordu.

Öte yandan Kültür demokratik örgütleri hakkında da arka arkaya kitlesel davalar açılmaktadır.

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Mahkemesi'nde Devrimci Doğu Kültür Derneklerinin 62 mensubu hakkında dava açılmıştır.

Öte yandan, DHKD ve Özgürlük Yolu ile ilişkili olduğu ileri sürülen "Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi" adı altında bir örgütün 33 üyesinin Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca yakalandığı ve kovuşturma açıldığı bildirilmiştir.

Bu arada bulunanları da ve açılmış bulunanlar parlamenter sayısı da 66'ya yükselmiştir.

Ayrıca, uzun süreden beri Anayasa Mahkemesi'nde bulunan 142 dosyası da ni-

FRIEDMAN MUCİZESİNİN

"Serbest piyasa rejimi teorisyenlerinden ve Chicago Okulu kurucularından Prof. Milton Friedman'ın görüşleri, Amerikan Haberler Merkezi tarafından Türkiye'deki tüm birimlerinde 10 bölümlük bir video teyp gösterisiyle tanıtılmaktadır."

4 Aralık tarihli gazetelerde yayınlanan bu haberde adı geçen Friedman, birinci sayfada haberini verdiğimiz "cuntacı cephe-deki çatlak"ın doğmasına görüşleriyle neden olan kişidir.

Bu görüş, "monetarizm"dir: Yani, parasal önlemlerle ekonomiyi iyileştirip, enflasyonu durdurmak. Monetarizm kuramı, daha önce de, IMF'nin etkisindeki bir çok ülkede, örneğin İsrail'de, Şili'de, İngiltere'de uygulanmış, ama hep fiyaskoyla sonuçlanmıştır.

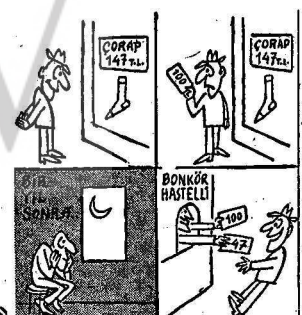
Korkut Üzal'ın baş danışmanlığında önce Demirel Hükümeti, ardından da cunta bu "monetarizm"e can kurtaran simidi gibi sarılmışlar, Türk Lirası'nın değerini düşürdüğüce düşürüp yaşamı cehennem haline getmişlerdir. Östelik, para değerinin düşürülmesi fiyat artışlarını frenleyememiştir. Nitekim kukla hükümetin maliye bakanlığı tarafından hazırlanan 1980

yılı ekonomik raporunda dahi yıllık ortalama fiyat artış hızı yüzde 111,5 olarak belirlenmiştir.

22 Kasım tarihli Cumhuriyet'e göre bugün İstanbul'da beş kişilik bir ailenin geçinebilmesi için ayda 43 bin lira lazımdır. Devlet bütçesi, bu enflasyon yüzünden 1,5 trilyonla bağlanmaktadır. Artık 50 lirallık bile metal olarak basılmaktadır.

Bu fiyat artışları talebi düşürdüğüce düşürdüğü için, faşizmin kitle temelinin önemli kesimini oluşturan "orta sınıf" da ortadan silinmeye başlamıştır.

Tekelci sermayenin sözcüleri işte bunun için ferdyat basıyorlar. Çünkü talebin durması bir yandan

ERDAL EREN

Cunta'nın cellatları bu ay bir can daha aldılar. 2 Şubat 1980'de bir korsan miting sırasında bir jandarma erini öldürmekten sanık olarak yargılanan Erdal Eren, idam hükmünde hukukla ve vicdanla çelişen birçok nokta olduğu halde, Evren Cuntası'nın "Asıla!" fermanı üzerine 13 Aralık sabaha karşı Ankara Kapalı Merkez Cezaevi'nde idam edildi.

Oysa, avukatlarının daha duruşmanın başında net olarak belirttikleri gibi, jandarma erini öldüren kurşun'un Eren'in silahından çıktığı kesinlikle kanıtlanmış değildir. Ustelik bu iddia geçerli olsa bile, silahlı çatışma, jandarmaların silahlı baskını sonucunda mitingcilerin canlarını korumak üzere karışıklık vermezlerdi. Taammüden adam öldürmek söz konusu değildir. Ve nihayet, öldüren kurşun Eren'in silahından çıkmış olsa bile, olay tarihinde kendisi 18 yaşından küçük olduğu için idam edilmesi mümkün olamazdı.

Nitekim avukatların bu itirazlarını göz önünde tutan Askeri Yargıtay, sıkıyönetim mahkemesinin idam kararını iki kez bozmak zorunda kalmıştı.

Bu adaletsiz karar yurt dışından da geniş protestolara yol açmıştı.

Ancak, askeri faşist diktatörlüğü kanla kurma yolunda ilerleyen cunta'nın baskısı karşısında Askeri Yargıtay da boyun eğmek zorunda kalmış ve idam hükmü Daireler Genel Kurulu'na onaylanmıştır.

Cunta'nın cellatları genç militanın idamı sırasında da hunharlıklarını sürdürmüşler, avukatlarının son kez MGK'na iletilmesini istedikleri itiraz dilekçesini kabul etmedikleri gibi, Erdal Eren'i avukatlarıyla da özel olarak görüştürmemişlerdir.

türkiye'de faşizm üzerine notlar...

- II -

Tekelci burjuvazi içinde yer alan iki finans grubunu ele alalım: Koç Grubu ve Has Grubu. Birisi, birkaç sene öncesine kadar İş Bankası'nın ve devletin koltuğu altında, ayrı bir banka kurma ihtiyacını bile duymamış, Türkiye'nin en eski, bürokrat burjuvaziyle çok sıkı bağları bulunan tekeli. Garanti Bankası'nı satın alıp geliştirdikten sonra kurallara ve klasik tanıma daha uygun bir sanayi-ticaret-finans kompleksi haline gelmiş. Diğeri, yani Has Grubu ise, Adana'nın sıcak-verimli topraklarında palazlanıp büyümüş, İstanbul Bankası tarafından örgütlenerek Türkiye'nin hatırı sayılır tekelleri içinde yerini almış.

1971'de, 12 Mart Muhtırası verildiği sıralar, Koç Grubu'nu herşeyiyle 12 Mart tezgahçılarının ardında görüyoruz. Has Grubu ise o tarihlerde daha AP'li...

Aradan 3-4 sene geçtikten sonra bir ara bir de bakıyoruz, Türkeş ile Mete Has'ın kol kola resimleri yayınlanıyor gazetelerde... Eski DP'li, 1970'lerde AP'li Has'lar artık MHP'li olmuşlardır.

Sabancı Grubu'nun grafiği ise daha farklı. 1971'e kadar AP'li olan Sabancı'nın 12 Mart Muhtırası'nın hemen ardından "bundan böyle ben de artık Koç gibi bastırıp milyonları kendime profesör-general satın alacağım" dediği gazetelerde yayınlanmıştı. Sabancı'nın daha sonraları gerçekten de sözünde durduğunu görüyoruz. 1. Erim Hükümeti'nde biraz geç kalan Sabancı'nın 2. Erim Hükümeti'nde kendi adamını Maliye Bakanı yaptırabilecek kadar keseyi açtığı anlaşılıyor.

Bugün de öyle. 12 Eylül'ün ardından bütün ihtisamlarıyla Koç'lar ve Sabancılar yer alıyorlar. İstanbul Bankası'nın ve diğer Türkeş'çi tayfanın ne durumda olduğunu şu an bilmiyoruz ama, herhalde içleri biraz burukca olmalı.

Buraya kadar, tipik birkaç finans grubunun davranışlarında tek elci burjuvazinin kendi iç çelişkilerine değinmeye çalıştık. Şimdi, bu objektif zemin üzerinde 12 Eylül faşizminin gelişme perspektiflerini ele almaya çalışalım.

Dimitrof, faşist hareketin ortaya çıkış biçimlerini incelerken, bunun genel olarak ya aşağıdan yukarıya, kendine bir kitle temeli yaratarak, yada, yukarıdan aşağıya devlet gücüne dayanarak gerçekleştiğini yazıyordu. Almanya ve İtalya'da görüldüğü gibi, daha başından itibaren fa-

sist parti etrafında örgütlenerek gelişen faşist hareket, uygun iç ve dış şartlar gerçekleştiği zaman iktidara gelir.

Faşizmin yukarıdan aşağıya gerçekleştiği ülkelerde ise, başlangıçta devlet gücüne dayanarak iktidara gelen faşist hareket, hemen bunun ardından da, kendine bir kitle temeli yaratmaya ve yukarıdan aşağıya örgütlenen bir faşist parti aracılığıyla ayağını bastığı temelleri sağlamlaştırmaya çalışır.

Bu genel çerçevenin içinde 12 Eylül'ün yerini bulmak hic de zor olmuyor. Cunta sözcüsü Orgeneral Salıtkın'ın Kurucu Meclis ve siyasi partilerle ilgili olarak yaptığı açıklamalar, 12 Eylül faşizminin gelişme perspektiflerini açıkça ortaya koyuyor.

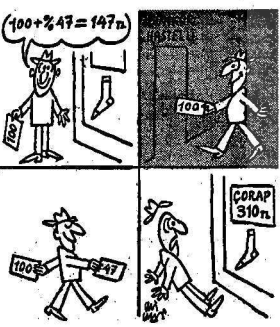
Burjuva parlamenter sisteme ve bu mekanizma içindeki siyasi partilere saldırarak iktidara gelen 12 Eylül'cüler, yukarıdan aşağıya yumusak inisiyayarak ayaklarını yere bastıktan sonra, şimdi de "yeni tip" bir parti kurmaya ve geniş küçük burjuva yığınlarında faşist demagojinin yarattığı potansiyeli örgütleyerek kendilerine kitle temeli yaratmaya çalışıyorlar. Ancak, bunu yaparken, biçimsel olarak "parlamenter sistemi" de ayakta tutmayı hesaplıyor olacaklar ki, "Siyasi Partiler Kanunu"nu değiştirip "Demirel ve Ecevit gibi liderleri" saf dışı tutarak gene kendi adamlarından oluşan kadrolarla demokrasi gösterisine hazırlanıyorlar. İç ve dış dinamiklerin baskısı altında yolunu çizmeye çalışan 12 Eylül'ün iç politikaya açısından gelişme doğrultusu böyle görünüyor.

Bu noktada, 12 Mart'la 12 Eylül arasında önemli farklılıklar var. 12 Eylül, bir anlamda, 12 Mart'ta erken doğum yaparak çocuk düşüren Türkiye faşizminin doğum tarihidir. Faşist hareketin gücü 12 Mart'ta burjuva parlamenter sistemi saf dışı etmeye yetmezken, 12 Eylül bunu başarmıştır. 12 Mart dönemi ikili iktidar odağının Türkiye'yi biro yana, bir bu yana çektiği, fakat sonunda, henüz yeterli kadar gücünememiş olan faşist hareketin daha ileriyeye zıplayabilmek için geriye çekildiği bir geçiş dönemi ise, 12 Eylül, 12 Mart hamlesinin hedefine ulaştığı "en son basamak" olmuştur.

Bundan sonraki yazıda faşist hareketin bünyesindeki iç çelişkilerin ve 12 Eylül faşizminin gelişme perspektiflerinin anti-faşist mücadele açısından değerlendirilmesini yapmaya çalışacağız.

İFLASI

Üretimin ve tatlı kârların da düşmesine yol açmakta, öte yandan "orta sınıfı" da yoksullaştırarak ve işçi sınıfı saflarına iterek faşist hareketin tabanını zayıflatıp sosyalist harekete taban sağlamaktadır. Sabancı bunun için feryat ediyor: "Özel kesim de yatırım yapamaz, yeni iş imkanları yaratamazsa, iş arayan, iş bulmaktan umidiyi kesmiş gençler sokaklara doldururken, ekonomik, sosyal ve hatta politik alanlarda aradığımız huzura nasıl kavuşabiliriz?" Evet, uluslararası sermaye, Türkiye'ye Friedmani akıl hocası yapmakla sorunları kendi açısından çözmek şöyle dursun, sınıfsal çelişkileri olduğu gibi kendi iç çelişkilerini de körüklemiştir.

İDAM KARARLARI BİRBİRİNİ KOVALIYOR

Erdal Eren faşist cellatlarca genç yaşında idam edilirken, geçen sayıda bildirdiğimiz idam kararlarına ve taleplerine yenileri de eklendi. Askeri mahkemeler, Elazığ'da Cevdet Karakaş'ı, Adana'da ise Muzaffer Şahin ile Zekeriya Turan Bayburt'u idama mahkum ettiler. İzmir'de Gültepe olayları davasında 9 sanık, Ankara'da da bir sanık hakkında idam talep edildi. Gazetelerin açıkladığına göre 1972 yılından beri verilen idam hükmü sayısı 62 olup bunun 48'i sıkıyönetim ilanından sonraki döneme ait. Bu cezalardan 4'ü infaz edilmiş bulunuyor. İdamları daha önce onaylanan 14 adi mahkum bulunduğu halde, faşist cunta öncelikle siyasal mahkumları idam ettiriyor.

İLHAN ERDOST

ANKARA SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI
11 KASIM 1980 TARİHLİ BİLDİRİ
İLE SOL YAYINLAR YÖNETİCİSİ
İLHAN ERDOST'UN "MUHAFİZ
ERLERDEN BİRİNİN BAŞINA VURMASI
SONUCU BEYİN KANAMASINDAN VEFAT
ETTİĞİNİ" BİLDİRİYÖRÜN...
OYSA, İLHAN ERDOST'UN TRAJİK
ÖLÜMÜNÜN ARDINDA, CUNTANIN
ASKERİ ZİNDANLARINDA
12 EYLÜL'DEN BERİ HUNHARCA
İŞLETİLEN İŞKENCE MEKANİZMASI
BULUNMAKTAYDI.
AYRICA, OLAY ÜZERİNE İLHAN
ERDOST'UN EŞİNİN DE ÜZÜNTÜDEN
BACAKLARI FELÇ OLMUŞTUR.
AMNESTY INTERNATIONAL' E DE
SUNULAN AŞAĞIDAKİ BELGEDE,
KARDEŞİ İLHAN ERDOST İLE
BİRLİKTE GÖZALTINA ALINARAK
BİRLİKTE İŞKENCE GÖREN SOL
YAYINLAR'IN DİĞER YÖNETİCİSİ
MUZAFFER ERDOST, OLAYIN TÜM
İÇYÜZÜNÜ DÜNYA KAMUOYUNA
AÇIKLAMAKTA VE CUNTAYI SANIK
SANDALYESİNE OTURTMAKTADIR

Editeur responsable: Roger Gallez - rue à Pamiers 91 - 7200 Colfontaine

Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şube Basın Grubu'nda bir dosyam bulunduğu ve buraya telefon etmem istendiğine ilişkin Zafer Çarşısı'nda amcamın oğlunun kitabevine bırakılan not üzerine, 3 Kasım 1980 Pazartesi sabahı, verilen numaraya telefon ettim. Basın Grubu başkomiseri Cevdet Bey, benim emniyete gelmem gerektiğini söyledi. Konunun ne olduğunu sordum. Bilmediğini, sıkıyönetimin, benim temin edilmediğini isteyen bir yazısı bulunduğunu ekledi. Aynı gün, sabah Emniyet 1. Şube Basın Grubu'na gittim. Bana, kardeşim İlhan Erdost'un niçin gelmediği soruldu. İlhan istenmemişti, haberimiz de yoktu. Masanın üzerinde duran bir kağıtta, benim ve kardeşim İlhan'ın ev ve işyerlerimizin aranması istenen ve altında el yazısı ile yazılı bir maddede "delil bulunmasa bile derin araştırma" yapılması istenen yazı duruyordu.

Aynı gün, benim ve kardeşim İlhan'ın evinde ve işyerimizde arama yapıldı. Herhangi bir suç unsuru bulunmadı. Yalnız evlerimizde bulunan, çoğu sahibi bulunduğu Sol Yayınları tarafından yayınlanmış kitapların birer listesi çıkarıldı. Bu liste, yasaklanmış kitap bulunup bulunmadığı açısından incelenmek üzere 1. Şubenin yetkili dairesine verildi. Üç kitap hakkında toplama kararı olduğu belirtilerek, bu kitaplar evden alırdıldı. O gün Emniyet Sarayı'nda, 6. kattaki nezarete kaldım. Ertesi sabah Basın Grubu başkomiseri benim ifademden aldı. Bana doğduğum yer, annemin babamın ne iş yaptığı, kardeşlerim, kardeşlerimin ne iş yaptığı, ilk, orta ve liseyi okuduğum yerler, fakülte öğrencilik yaşamım, evliliğim, çocuklarım, ayrıntılı biçimde soruldu. Kültürel ve siyasal düşüncelerimdeki gelişme süreci, siyasal düşüncelerim, dinsel inançlarım, ve benzeri konularda ayrıntılı ifadem alındı. Suçlama niteliğinde hiçbir soru sorulmadı. Yalnızca, benim evimde bulunan ve gene kendi yayınları arasında on yıldan fazla bir süredir yeni baskılarını yaptığım üç kitap hakkında nihai bir yasaklama kararı bulunmadığına, birisi hakkındaki kararın kaldırıldığını, diğer iki kitap hakkında verilen toplama kararlarının bizim yayınlarımızla ilgili olmadığını, başka yayınevleri tarafından aynı adla yayınlanan kitaplar hakkında olduğunu ayrıntılı olarak açıkladım.

İLHAN EMNİYET'E GETİRİLİYOR

5 Kasım 1980 sabahı, İlhan, Emniyete, 1. Şube Basın Grubu'na gelmiş. Onun da aynı biçimde, ama daha kısa bir ifadesi alınmış. İlhan, Onur yayınları sahibi olduğu gibi, aynı zamanda, hemen hemen yalnızca yayınlarımızı bastırduğumuz İkyaz Basımevi'nin de sahibiydi. İkyaz Basımevi zarar ettiği için, yılba-

şında kapamaya karar vermiş. Haziran 1980'de de işçiler tasfiye edilmiş olarak, basımevini kapamıştı. Faaliyeti durdurulduğu için üç ay önce elektriğini kestirmiş, makineleri satışı çıkarmıştı. Basımevinin sahibi olmakla birlikte, basımevine hemen hemen uğramazdı. Sorumlu müdür tarafından yönetilen basımevinde basılan kitaplar, yasal süreci içerisinde C. Savcılığına, Emniyete ve derlemeye verilmişti. Basımevinde basılan şeylerin sorumluluğu, basılan şeylerin, yasal süreçleri içerisinde, yasadaki belirtilen yerlere verilmesinden ibarettir. Bu husus bilenlere yerine getirilmiş olduğu gibi, basımevinde basılmış bulunan herhangi bir kitap hakkında da, ne mahkemelere verilmiş bir toplama, ve ne de Sıkıyönetim Komutanlıklarınca yayınlanmış yasaklama kararı yoktu.

Kardeşim İlhan, aynı gün, öğleye doğru, ifadesi tamamlandıktan sonra, benim bulunduğum nezarete getirildi. Orada bana verdiği ifadeyi yer yer özetledi ve özellikle Basımevi ile ilgili hususları, eksiksiz olarak ifadesine yazdığını söyledi.

SUÇ: YASAK YAYIN

Bir sivil polis nezaretinde, biz, aynı gün öğleden sonra, Mamak'ta, Sıkıyönetim Komutanlığı Halkla İlişkiler Kısmına götürüldük. Oraya vardığımızda, saat 15.10'du. Bir assubay "saat 15'te Adli Müşavirlikten telefon edildi, artık yeni dosya alınması emredildiğini" söyledi. Bizi getiren sivil polis nezaretinde, yeniden Emniyet Sarayı'na getirildik ve geceyi, gene 6. kattaki nezarete geçirdik. Ertesi sabah 9.30'da, yeniden, bu kez basın grubundan Ziya Beyin nezaretinde Sıkıyönetime getirildik. İlhan'a ait bir kitap (*Engels*, Doğanın Diyalektiği) ve bana ait üç kitap (*Engels*, Doğanın Diyalektiği; *Lenin*, Gençlik Üzerine; *Stalin*, Anarşizm mi, Sosyalizm mi?) ile ifademizi ve Emniyetin yazısızın içeren dosya, Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşavirliğine verildi. Burada dosya üzerinden inceleme yapılıyor, incelemeyi yapan askeri yargı tarafından, gözaltına alma, serbest bırakma, görevsizlikte Cumhuriyet Savcılığına gönderme, dosyanın tamamlanması için yeniden Emniyete iade etme gibi işlemler yapılıyor. Biz, büyük bir olasılıkla Cumhuriyet Savcılığına gönderileceğimizi, ama yasaklanmış olsa bile, kitap bulundurmamak suç sayılmadığı için de, buradan takipsizlik kararı verilerek serbest bırakılacağımızı düşünüyorduk. Gözaltına alınması gerektiği hiçbir neden yoktu. Bu düşünceler içerisinde beklemeye başladık. Kararın bir yada en fazla iki saat içerisinde çıkması doğaldı. Öğlene kadar bir karar çık-

madı. Saat 15'te, bizi getiren polis memuru, Adli müşavirliğe giderek, oradaki astsubaydan bilgi almış. Astsubay, yargıcın, dosyayı incelemeye yeni başladığını söylemiş. Sonra, saat 17'de yeniden uğradığımızda, yargıcın işi çıktığı için ayrıldığını, ama döneceğini, akşam saat 20.30'a kadar kesin bir yanıt verilmemiş olacağını belirtmiş. Saat 19'da ise bizi götürülen polis memuru çağırılarak, yargıcın bugün gelececeğini söylemiş, ertesi sabah getirilmek üzere, Emniyete geri götürülmemiz istenmişti.

O gece de Emniyete aynı nezarete kaldık. Ertesi sabah, yani 7 Kasım 1980 günü yeniden Sıkıyönetime getirildik. Aynı gün orada akşam kadar bekletildik. Saat 17.30'da mesai saati bittikten sonra, bizi getiren polis memuru, Adli Müşavirliğe çağırıldı, biraz sonra döndüğünde gözaltına alındığımızı söyledi. Her gözaltı yazısında genel olarak, insan edilen yasa maddesi yazılır. Polis memuruna sorduk, hiçbir madde yazılı değil dedi, yazıda, gerekçe olarak "yasak yayın bulundurmak" yazılıydı.

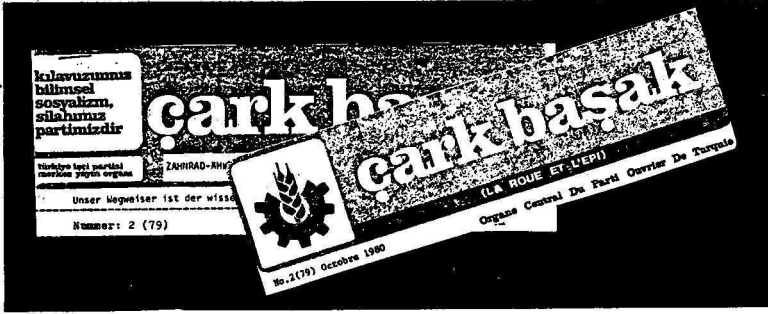
MAMAK ASKERİ CEZAEVİ'NDE

Cezaevi, aynı garnizonda, içeride, tepede bir yerdedir. Cezaevine götürülmemiz için bizi kapıda bekleyen amcam arabasıyla geldi. Eşim Rana da yanındaydı. Polis memuru nezaretinde, İlhan ve ben, yukarıda cezaevinin girişine yakın bir yerde indik. Ben birkaç kez cezaevine girip çıktığım için eşim bu tür giriş çıkışlara alışkındı. Her zaman metin olmasını bilmiştik. Arabadan indiğimizde, eşim Rana'nın gözlerinden yaşlar aktığını gördük. İlhan gülerken, "Rana abla dedi, seni ilk kez cezaevi kapısında ağlarken görüyorum". Rana, "İlhan bu bana bir başka iş gibi geliyor" dedi. Kendisini teselli ettik.

Biz dışarıda beklerken, içeride teslim işlemlerimiz yapıldı. Bizi, "C. Blok" a vermişlerdi. Ben daha önce, bu cezaevinde bir kez iki yıla yakın, son kez de 15 gün kadar kaldığım için, İlhan'a "C-Blok daha iyidir, çevreyi, doğayı görür" dedim. İlhan ilk kez cezaevine giriyordu. 12 Eylül'den sonra "gözaltı" ile tutuklanırdın kaldıkları cezaevi birleştirilmiş, onun için, bizi de cezaevine koyacaklarını öğrenmiştik. Mamak Askeri Cezaevi, üç ayrı bloktan oluşuyor. 12 Marttan sonra yapılmaya başlanan yeni bina, "A-Blok"; hemen yanındaki eski cezaevi binası "B-Blok" adını taşıyor. Daha sonra, garnizonun aşağısında, A Blok'a yaya on dakika uzaklıkta yanına yapılmış er koşullarından bir cezaevi yapılmış, buraya "C-Blok" adı verilmiş. Daha sonra, C Blok sırasında 4 koğuş daha cezaevi haline getirilmiş ve bunlar, C-Blok'a bağlı olarak, C, D, E, F, G bölümlerini oluşturmuş. Daha içeri girmeden, gözaltına alınmaya ilişkin kağıt üzerinde, adlarımızın yanına görüşlerimizi sorarak yazdılar. "Sol" dedik, "sol" yazdılar.

Bizi, ilkin A-Blokta, fotoğraf çekme ve figleme işlemlerinin yapıldığı küçük ve merdivenli bir odaya getirdiler. Burada, bizden biraz daha önce gelmiş üç kişi daha vardı. Biz oradayken de iki kişi daha getirildi. Burada bizi, merdivenin basamaklarına dizerek, sırtımızı duvara dönük tuttular. İlk saçlı ve bıyıklı fotoğraflarımız çekildi. Kardeşim İlhan'la birlikte, önden ve yandan fotoğrafımızı çektiler. Sonra saç ve bıyıklarımız makine ile kesildi. Yeniden saçsız ve bıyiksiz yandan ve önden fotoğraflarımız çekildi. Sonra bize birer fiş verdiler. Fişleri doldurduk. Eşkalın belirlediği yerleri, orada görevli bir er yazıyordu. Bizi tek tek karşısına alıyor, hazırolda sola ve öne döndürerek eşkalimizi yazıyordu. Davranışlarını kusurlu gördüklerine hareket ediyor, cop, yumruk ve tekme ile dövüyordu. Benim ve kardeşimin ellerine, sırada dururken ikişer cop vurdu. Ve ikimizi öteki sanıkların ayırdılar.

Sonra, eşkalimizi yazan er, bir yere telefon ederek, C-Bloka gönderilecek iki gözaltı olduğunu ve büyük arabalardan birini istediğini söyledi. O anda büyük araba bulunmadığı söylenmiş olmalı ki, "küçük araba olmaz" dedi ve bir iki tümcelik karşılıklı konuşmadan sonra, "reo var mı, reo olur, onu gönder" dedi. Sonra, C-Bloka telefon ederek iki gözaltı bulunduğunu, kendisinin araba istediğini söyle-

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN MERKEZ ORGANI ÇARKBAŞAK, 12 EYLÜL DARBESİ KOŞULLARINDA TÜRKİYE'DE İLLEGAL OLARAK YAYININI SORDORMEKTEDİR. ÇARKBAŞAK, AYRICA YURT DIŞINDA DA ÇEŞİTLİ YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLEREK, TÜM ULUSLARARASI DEMOKRATİK KURULUŞLARA İLETİLMİŞTİR. ÇARKBAŞAK'IN 15 EKİM 1980 TARİHLİ İKİNCİ SAYISINDA YAYINLANAN "ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLOJE VE FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ" BAŞLIKLİ YAZIDAN BİR BÖLÜMÜ AŞAĞIDA SUNUYORUZ

DİKTAYA KARŞI DİRENİŞ

Emperyalizm ve tekeli burjuvazi, 12 Eylül Askeri Darbesi ile faşist bir rejimi yerleştirmek ve kurumsallaştırmak için önemli bir avantaj elde etmiş bulunmaktadır. Emperyalizm ve tekeli burjuvazi, elde ettiği bu avantajı şimdi, biçimi ne olursa olsun, özünde gerici-faşist bir devletin örgütlenmesi yolunda kullanıyor.

12 Eylül Darbesi ve askeri faşist diktatörlüğün kurulmasıyla emperyalizmin ve tekeli burjuvazinin elde ettiği avantaj, bir yarıyla da işçi sınıfı, emekçi kitleler, tüm ilerici-yurtsever güçlerin saflarında yer alan eksikliklerin ve zaafıların bir sonucudur. Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-soven, anti-tekeli güçlerin birleşik cephesinin örülüp gerici-faşist güçlerin karşısına tek bir yumruk gibi dikilememiş olması bu avantajı elde etmelerinde önemli rol oynuyor.

Sosyal demokrasi de, kendini askeri faşist diktatörlüğün saldırılarından kurtarmakta zorluk çekiyor, kurtaramıyor. İlerici, devrimci, sol güçlerin birleşik hareketine sırt çevirerek emperyalizm ve tekeli-cilerle uzlaşmaya dayanan ve böylece faşist bir diktatörlüğe yol açan politikaların bedelini sosyal demokrasi de ödüyor.

Bireysel kahramanlığa dayanan, maceracı, devrimci potansiyeli bosa harcama sonucu doğuran bir eylem çizgisine sahip gösist akımların, "sol" radikalizmin, sınıf hareketinden kopuk, ve örgütlü, disiplinli, birleşik harekete itibar etmeyen politikasının çıkaryol olmadığı bir kere daha ortaya çıkıyor.

Demokratik güçlerin tek cephesinin etkin biçimde örülüp harekete geçirilememesinde marksist-leninist hareketin tek bir merkeze sahip olamaması ve teşleme sorununun varlığı en başta yer tutuyor. Askeri faşist diktatörlüğün kurulabilmiş olmasında, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere, tüm demokratik güçlere yetkin bir ideolojik-politik önderlik yapabilecek güçlü bir marksist-leninist öcünün yaratılamaması olmasının yerini saptamak gerekiyor.

YILGINLIĞA SAFLARDA YER YOK!

Sınıf hareketi ve emperyalizme, faşizme, sovenizm ve tekellerin egemenliği karşı mücadelede, ağırlaşan koşullarla karşı karşıya bulunuyor. Ama yılginlığın, bezginliğin, teslimiyetçiliğin saflarda yeri yoktur!

Çünkü 12 Eylül darbesi ile kurulan askeri faşist diktatörlükle, emperyalizmin ve tekeli burjuvazinin elde ettiği avantajı ortadan kaldırmak mümkündür!

Faşist bir rejimin iyice yerleşmesini ve kurumlaşmasını önlemek, faşizmi defetmek mümkündür!

Marksist-leninist hareketin ve demokratik güçlerin içinde bulunduğu eksikliklerin ve zaafıların gerici-faşist güçlere yeni olanaklar vermesini, bu eksiklikleri ve zaafıları aşarak azaltmak ve ortadan kaldırmak mümkündür!

Askeri faşist diktatörlük, kitlelerin can güvenliği konusunda içine itildikleri

psikolojik ortamdan sonuna kadar yararlanarak, soven-milliyetçi ve militarist propagandaya hız vererek, idamlarla ve insan avıyla ortalığa dehşet salarak adımlar atmak istiyor. Gücünün dayanaklarını bunlar oluşturuyor. Emekçi kitlelerin sorunlarına çözüm getiremeyeceğini, onların taleplerine gerçekten cevap veremeyeceğini, kitleleri uzun süre oyalayamayacağını kendisi de biliyor.

Çünkü askeri faşist diktatörlük, öte yandan, emperyalizmin, IMF'nin, tekeli-cilerin ekonomik programını tam olarak uygulamaktan bir adım geri durmuyor. Tekeli burjuvazi, faşizme bağımlı devlet-tekeli kapitalizmine sırcamayı amaçlıyor. Tekeli olmayan sermaye grupları üzerindeki hegemonyasını güçlendirirken, "askeri sanayi kompleksler" kurarak ve geliştirerek, tekellerle devleti kaynaştırarak bağımlı devlet tekeli kapitalizmine geçmeyi hedefliyor. Bu, işçi sınıfı ve emekçi kitleler için daha ağır bir sömürü ve yoksulluk, küçük ve orta işletmeler için daha hızlı bir ayıklanma ve köşulsüz bağımlılaşma demektir. Önümüzdeki dönem işçi sınıfına, emekçi köylülere, ücretli aydınlara, esnaf ve zanaatkarlara, küçük ve orta işletme sahiplerine çok daha ağır çalışma ve yaşama koşullarından başka hiçbir şey vaat etmiyor. Öte yandan, temel insan hakları, ekonomik-demokratik haklar, mesleki örgütlenme özgürlükleri, siyasal haklar ya tamamen kaldırılıyor, yada göstermelik hale sokuluyor. Sadece işçi sınıfının değil, ilerici-demokrat-yurtsever güçlerin, hatta tekel dışı sermaye gruplarının bile taleplerini gerçekten savunacak politik akımların serbestçe ve eşitlik içinde ülke politikasında yer almaları zorlaştırılmak isteniyor.

ACIL DEMOKRATİK GÜREV

Bütün bunlar, gerek ekonomik, gerekse politik koşullar, gerici faşist tipi bir devletin yaratılmasını ve biçimi ne olursa olsun faşist bir rejimin yerleştirilmesini kendine görev edinen askeri diktatörlükten kurtulma ve faşizmi defetme görevini ön plana çıkarıyor.

Acil demokratik görev, askeri faşist diktatörlükten, onun tüm anti-demokratik tasarruflarını ortadan kaldırarak kurtulmak ve emekten yana, halkçı, devrimci, demokratik anayasal bir düzeni gerçekleştirmek üzere askeri diktatörlüğe karşı direnen ve faşizmden yana olmayan tüm güçlerin ve politik akımların ortak ittidarını kurmak olarak beliriyor.

Böyle bir hedef etrafında işçi sınıfının, emekçi köylülerin, esnaf ve zanaatkarların, ücretli aydınların, gençlerin, küçük ve orta işletme sahiplerinin birleşik hareketini örgütlemek, demokratik güçlerin tek cephesini örmek, bu görevin yerine getirilmesinde en küçük zamanı bile değerlendirmek gerekiyor, koşullar bunu zorunlu ve bu zorunluluğu daha geniş olarak anlaşılır kılıyor, bilince çıkarıyor.

....
Sosyalizmin dünya çapında sürekli artan gücü, barış güçlerinin ve dünya demokratik kamuoyunun etkinliği, askeri faşist diktatörlüğün pervasızlığını önleyen temel faktörlerden birini oluşturuyor. Askeri faşist diktatörlük ilerici, devrimci, sol potansiyeli dikkate almazlık edemiyor. Askeri faşist diktatörlük, öte yandan, kitlesel bir tabana sürekli olarak sahip olma ihtiyacıyla karşı karşıya bulunuyor.

Bu noktada, askeri faşist diktatörlüğün bürünebileceği kimi "demokratik" görünüm-lere ve geliştirebileceği çeşitli manevralara karşı uyanık olmak, bunların anti-faşist güçlerin mücadelesinin hedefini sapıtıcı ve aldatıcı etkilerini bertaraf etmek, anti-faşist güçlerin yanıtlanmasına izin vermemek gerekiyor.

İçinde bulunan koşullarda gerekli olan eylem çizgisi, askeri faşist diktatörlüğün daha da yerleşmesini ve güçlenmesini önleyecek, onun çeşitli manevralara kalkışma yeteneğini zayıflatacak, devrilmesinin koşullarını olgunlaştıracak, tüm anti-faşist güçlerin birleşik örgütlenmelerini geliştirecek bir eylem çizgisidir.

TEK PARTİ - TEK CEPHE

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik haklarının ve taleplerinin savunulması ve gerçekleştirilmesi temelinde birleşik tepkilerin ve hareketin örgütlenmesi, bunun için varolan en küçük demokratik olanığın sonuna kadar değerlendirilmesi günümüzde önem taşıyor. Demokratik açılıma katkıda bulunacak her gelişmeyi daha derinleştirmeye çalışmak, bunun için anti-faşist güçlerin örgütlülük düzeyini hızla yükseltmek, silahlı kuvvetler içindeki anti-faşistleri, ilericileri, yurtseverleri örgütlü anti-faşist harekete kazanmak günümüzün önemli görevleri arasında yer alıyor. İlerici, demokratik, yurtsever güçlerin kitleler içindeki mevzilerini birleşik olarak güçlendirmek, toplumun her katında ve kurumunda anti-faşist direnisi örgütlemek, güçleri birleştirmek ve biriktirmek mücadelenin güncel gerekleri oluyor.

Gerek demokrasi cephesinin örülmesi ve askeri diktatörlüğe karşı olan tüm politik akımların diktatörlüğe karşı ortak muhalefetinin geliştirilmesinde, gerekse askeri faşist diktatörlüğün çeşitli toplumsal ve siyasal manevralarının etkisiz kılınmasında marksist-leninist hareketin birliğinin sağlanması, görevlerin merkezinde bulunuyor. Marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelere temelinde, uluslararası strateji ve taktiklerin zengin deneyiminin ışığında ve bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla oluşacak ideolojik-politik-örgütsel platformda tekleşmenin birliğini sağlanmasa görevi bütün yakıcılığıyla önde duruyor.

(Ara başlıklar TEK CEPHE'nindir)